

Дејвид Камерон и свињска глава британске елите

Дмитри СЕДОВ
окт 2, 2016

Галама која се подигла око обелодањивања идиотлука из младости садашњег премијера Велике Британије Дејвида Камерона, изазвала је интересовање не толико у Британији колико у иностранству, где на такве ствари нису навикли. **Енглези се не могу чудити јавном полном акту студента Камерона са главом мртве свиње.** Они ипак вековима живе са носиоцима власти острвске краљевине и чега се све нису нагледали током тих векова. Те идиотлуке нећемо сада описивати, указаћемо само на успомене “девојке из снова” свакога Енглеза – принцезе Дајане – што представља забрањено штиво у Уједињеном Краљевству. Без осећања гађења то није могуће читати, међутим, то су најколоритније представе о обичајима који владају у овој касти.

Прљаву историју са Камероном најбоље је размотрити из визуре тога да ли она детектује само личну Дејвидову свињарију, или је то начин живота целокупне британске владајуће класе. И, уколико је то, да тако кажемо, општесталешка црта, шта се онда може очекивати од британске елите?

Пре свега да истакнемо да нигде нису нестале масонске ложе које у Великој Британији чувају традицију и остају онај филтер који се брине о дотоку “плаве крви” у управљачку структуру те државе.

Методика филтрирања овде је такође традиционална и састоји се из две етапе.

Прва етапа огледа се у томе да се само дечак из богате породице у Великој Британији може укључити у систем елитног образовања. При том, богатство може имати најразноврсније порекло, често и “неблагородно”, **важно је само да породица припада слоју богатих.**

Затим, пошто је постао студент престижног универзитета у Итону или Кембриџу, млади Енглец упада у систем тајног одабира у масонске ложе. Потребан је читав низ квалитета да би се успешно прошло кроз овај одабир – у првом реду традиција државне службе у породици. Не добија сваки студент Кембриџа позив у ложу и не може свако у њу ступити. На пример, још увек није уочен улазак богатих емиграната из бивших британских колонија у те затворене клубове. Такође, у том истом Министарству иностраних послова Велике Британије раде само потомци верних слугу краљевског двора беле коже, а обојеним и црнокошцима остаје само шанса да се окористе демократијом на изборима за парламент. Тамо се понекад појаве парламентарци који нису англосаксонског порекла, који говоре све што им падне на памет, без икаквих последица њихових речи на практичну политику.

За другу фазу одабира на нивоу енглеских универзитета карактеристична је чисто криминалистичка методологија. **Ако је у криминалистичким заједницама прихваћено да се нови члан прима “мазањем крвљу”, то је у британској елити прихваћен други принцип – овде се “мажу блатом”.** То блато служи као обавезан компромитујући материјал који члана владајуће елите држи унутар оградe и не дозвољава му да изађе изван граница тора. Фантазија енглеских масона по том питању не зна за границе и некада поприма чудовишне форме. Ако Енглези знају мање о својствима прљавштине којом су намазани представници њихове власти, то у мање “окованим” Сједињеним Америчким Државама веома често долази до цурења информација на рачун тога. Само подаци (наравно непроверени) о ритуалу пријема Џорџа Буша млађег у ложу “Лобања и кост” делују тако да вас облије хладан зној, а уједно и да схватите да такав председник може започети било какав рат, само ако му нареде.

Уобичајена пракса “мазања блатом” доводи до веома важних побочних ефеката. То не може да се не одрази на морално-психолошко стање човека и по правилу оставља дубоку трауму на његову психу. На пример, познато је да хорови дечака у англиканским црквама – одреда представљају материјал који се користи за свештенике-педофиле. То чак више и није тајна. Само да приметимо да део те “лепо васпитане” деце потом постају студенти престижних универзитета, подижу се на степенике масонске хијерархије и заузимају места државних чиновника највишег ранга. Не треба ићи код стручњака психопатолога да би се схватило какве моралне наказе израстају на темељу увлачења деце у секс и каква морална чудовишта могу отуда да се појаве.

Узгред, једна од главних особености таквих доживотних пацијената огледа се у ниском прагу саосећања. **Они су апсолутно неосетљиви на туђу бол.** Можда се због тога **Тони Блер** тако лако сагласио са убиством свог разобличитеља **Дејвида Келија?** Можда је због тога британски кабинет олако донео одлуку о упаду у Ирак заједно са Американцима, са каснијим убијањем стотина хиљада становника те земље? Ми овде наилазимо на посебну, умногоме јединствену страну васпитавања британске елите – њени представници морају беспоговорно да служе “новчаним врећама” лондонског Ситија, да буду спремни на свакакве нељудске поступке, свакаву подлост. Зато их је потребно покварити још у младости. Јер ако је млад момак пристао да јавно ступи у полни однос са главом мртве свиње, као што је то урадио студент Дејвид Камерон, онда је нешто у њему неповратно сломљено.

Енглези су навикли на такво понашање потомака своје елите. Али, то су Енглези. За све остале, после таквих открића Дејвид Камерон би био неко са ким се не рукује, а у првом реду за државне руководиоце који са њим треба да се састају.

А на питање шта се може очекивати у светској политици од васпитања англосаксонске елите на овакав начин, најједноставније је одговорити рекавши шта од ње не треба очекивати.

Од ње не треба очекивати да ће прекинути обслуживање интереса светске финансијско-банкарске олигархије и да ће престати са организовањем подлих трикова на међународној арени. Грбавог само гроб може исправити.